

Arvoisat asedirektiiviyöryhmän jäsenet,

Euroopan Unionin ampuma-asedirektiivin kansallinen toteutus aiheuttaa merkittävää huolta ampumaharrastajien keskuudessa sillä se merkitsee syvällisiä muutoksia Suomen aselakiin. Kuten lakien yleensäkin, myös aselain tulee olla ymmärrettävä, yksiselitteinen, toimiva, kohtuullinen sekä mahdollisimman vähän viranomaisresursseja kuormittava. Lain tulee turvata laillisten ampumaharrastusten jatkuvuus nyt, ja tulevaisuudessa. Sen tulee myös asetekniikan osalta olla ajan tasalla pitkälle tulevaisuuteen. On haastavaa yrittää sovittaa Suomen aselakiin direktiivin asettamat vaatimukset, jotka ovat suurelta osin ristiriidassa edellä mainittujen tavoitteiden kanssa.

Turvallisuus ja sitä kautta myös ampuma-aselainsäädännön oikea riittävyys ovat yhteinen huolenaiheemme. Järjestöjemme keskuudessa on paljon substanssiosaamista aseisiin ja ampumaharrastukseen liittyen.

Olemme seuranneet asedirektiivin valmisteluprosessia alusta lähtien ja osallistuneet sen valmisteluun toimittamalla substanssiosaamista raportoijille sekä europarlamentaarikoille, jotka ovat olleet prosessissa mukana.

Me, allekirjoittaneet, toivomme, että seuraavat asiat huomioidaan asedirektiivin kansallisessa toteutuksessa harrastusmahdollisuuksien turvaamiseksi ja tarpeettoman viranomaisten resurssien kuormittamisen välttämiseksi:

1. Kaikki nykyisillä luvilla olevat TT3-ampuma-aseet tulisi siirtää direktiivin ns. "grand fathering"-pykälän mukaisesti A-luokkaan (A.6, A.7), jotta vältetään harrastajien jo hallussa olevien normaalikapasiteettisten lippaiden laillisuuteen liittyvät ongelmat ja tulkinnanvaraisuudet.
2. Urheiluperusteella myönnetyt TT3-ampuma-aseet tulisi luvittaa automaattisesti A-kategorian aseina (A.6, A.7) urheilupoikkeuksen perusteella, jotta ampumaurheilijat pystyvät harrastamaan samalla ampuma-aseella useimpia ampumaurheilun lajeja, lajin lipaskapasiteettivaatimuksista riippumatta.
3. On kohtuutonta, että ampuma-aseen tulee soveltua erityisen hyvin tiettyyn käyttötarkoitukseen, sillä esimerkiksi kansainvälisen lajiliiton päätös sääntömuutoksista voisi pahimmassa tapauksessa tehdä lyhyessä ajassa suuresta määrästä luvallisia aseita "tarpeettomia", vaikka niille löytyisikin muita laillisia käyttötarkoituksia. Luvan peruuttaminen ilman, että luvanhaltija on syyllistynyt lupaehtojen tarkoitukselliseen rikkomiseen tai ampuma-aserikokseen on kohtuutonta. Tällöin luvanhaltija joutuisi pakkotilassa myymään tai korvauksetta luovuttamaan ampuma-aseensa.
4. Luvallista ampuma-asetta tulee voida käyttää kaikkiin laillisiin käyttötarkoituksiin, kuten esimerkiksi metsästys, urheiluammunta, kokoelmassa säilyttäminen ja urheiluammunta, huolimatta siitä mihin käyttötarkoitukseen lupa on alun perin myönnetty. Mikäli maanpuolustusvelvolliselle henkilölle myönnetään lupa ampuma-aseen hankintaan ja kyseinen ase voidaan tulkita - jossain kokoonpanossaan, esimerkiksi normaalikokoisen lippaan ollessa kiinnitettynä - sopivan useaan EU:n asedirektiivin kategoriaan, myönnetään ase automaattisesti kategorian A-aseena. Tällainen ase on esimerkiksi puoliautomaattipistooli tai kivääri, joka voi kuulua kategoriaan B, tai kategorioihin A6, A7 ja A8 reserviläispoikkeuksen nojalla, jotta sitä voidaan käyttää kaikkiin laillisiin käyttötarkoituksiin.

5. Reserviläistoiminnan ja maanpuolustuksellisen toimintakyvyn ylläpitämiseksi tapahtuvan harjoittelun, pitäisi olla hyväksytty luvanmyöntämisperuste aselain pykälässä 43§.
6. Kiväärin minimi-mitta tulisi olla 600 mm, jotta se olisi linjassa EU:n asedirektiivin kanssa. Toiminta rakennetuilla alueilla ahtaissa tiloissa erilaisten suojavarusteiden kanssa, sekä toiminta ajoneuvojen kanssa ovat osaltaan muuttaneet reserviläistoiminnan luonnetta, jonka takia taitto- ja teleskooppiperät, jotka mahdollistavat aseiden lyhentämisen tai perän pituuden säätämisen (600mm asti) soveltuvat erityisen hyvin reserviläistoimintaan.
7. Pitkien etäisyyksien Suomessa etämyyntiä, jossa ostajan henkilöllisyys todennetaan, ei tulisi rajoittaa entisestään.
8. Suomessa jo käytössä oleva jatkuvan tarkkailun käytäntö ja sähköinen rekistereiden ristiin ajaminen täyttää tulkintamme mukaan asedirektiivin minimivaatimukset, eikä kuormita viranomaisia tarpeettomasti kuten määräaikaiset luvat. Näin ollen luvanhaltijoita ja viranomaisia tarpeettomasti kuormittavasta mm. harrastuneisuuden määrä-ajoin todistelusta tulisi päästä eroon. Aktiivisen harrastamisen haasteina ovat muuttuvat elämäntilanteet, jotka kuormittavat arkea ja joista saattaa aiheutua pitkiäkin katkoja aktiiviseen harrastamiseen. Esimerkkeinä voidaan mainita vaikka tilapäinen työkomennus ulkomaille, sairaus tai vaikka perheenlisäys.

Yllä olevat 8 kohtaa aiheuttavat tällä hetkellä suurta epätietoisuutta harrastajakentässä ja toivoisimme että mitä pikimmin tapaamista ja sitä kautta aktiivisen dialogin avaamista asedirektiivin hankeryhmän kanssa.

Yhteistyöterveisin,
Asealan Elinkeinonharjoittajat ry,
Asehistorian Liitto ry,
Asekauppiain Liitto ry,
Firearms United ry,
Maanpuolustuskieltojen Liitto ry,
Reserviläisliitto ry,
Reserviläisurheiluliitto ry,
Suomen Ilma-aseharrastajat ry,
Suomen Asehistoriallinen Seura ry,
Suomen Ampumaurheiluliitto ry,
Suomen Metsästäjäliitto ry,
Suomen Reserviupseeriliitto ry.